

ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದದ್ದು ಏನು, ಯಾವ ವಿಷಯ ಅಂತ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರೆ... ಊಹೂಂ, ಅವರಪ್ಪ ರಾಣಿ!! ಒಂದಕ್ಕರ ಕೂಡಾ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಈ ಹಾಳು ಮರೆವು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ನಿಂತಂತಿದೆ. ಏನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಎಷ್ಟು ಬೆಲೆ ತೆತ್ತರೆ ಆ ಹೊಳಕು ಹೊಡಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಾವು ಅಂತ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ವಿನಃ ಒಂದೂ ತಿರುಗಿ ನೆನಪಾದದ್ದು ಇಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮರೆಗುಳಿತನದಿಂದ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಭ್ರೂಣಗಳು ಹತ್ತೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದುತ್ತಿದೆಯಾ... ಅಥವಾ ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇ ಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆಯಾ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನಗಳು ಬಲವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಹೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು - 'ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಅಂದ್ರ... ಒಂದು ನೀರಿನ ತೊಟ್ಟಿ ಇದ್ದಂಗ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇರ್ತದೆ. ತೊಟ್ಟಿ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತ... ನೀರು ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀರು ಖಾಲಿಯಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಮತ್ತೆ ನೀರು ತುಂಬಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ನೆನಪಿನ ಭಂಡಾರವು ಅಷ್ಟೇ. ಅಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಖಾಲಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅಂದರೆ ಮರೆತು ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸಬಹುದು' ಅಂತ. ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಈ ನೆನಪಿನ ಶಕ್ತಿಯ ಕ್ರಮ ನನಗೆ ಇವತ್ತಿನ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಯುಗದ, Memory Card: Storage Full> Delet Some Items> Shave New... Memory ಅನ್ನುವ ಕ್ರಮದಂತೆಯೇ ಥೇಟ್ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಮೆಮೊರಿ ಕಾರ್ಡ್ (ನನ್ನೊಳಗಿನ ಜೈವಿಕ) ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಇದೆಯೇನು..? ಅಂದರೆ ಎಷ್ಟು TB (Terabyte) ಗಾತ್ರ ಇದೆ... ಅಥವಾ GB (Gigabyte) ಇದೆ?... ಅನ್ನೋ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಮೆಮೊರಿ ಫುಲ್ ಆಗಿದ್ದರೆ; ಈ ಫೋನ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ Memory Full ಆದ ಮೇಲೆ USB ಮೂಲಕ External Memoryಗಳಾದ Pen Drive, Hard Drive ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ... ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಂತಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಅಂತನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮೆಮೊರಿಯಲ್ಲಿ Shave ಆದದ್ದನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪಠ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಿ ಪ್ರಿಂಟ್ ತಗೋಬಹುದಿತ್ತು!! ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಬಹಳ ಮಜೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಲೋಕ ಹೇಳುವಂತೆ: ನಮ್ಮ ನೆನಪುಗಳು ಸಂಗ್ರಹಗೊಳ್ಳುವ ಮಿದುಳಿನ ನರಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ

